

Човечеството допринася за унищожението си с безучастието и равнодушието си...

Интервю на
Envy
с **Martin Schirenc**
от **Hollenthon**

Помните ли рецензията на "Opus Magnit" на сайта ни? Да? Забравете я! Изтрийте от съзнанието си и всички други описания и дисекции на актуалния, трети по ред албум на австрийските етно-симфометъл авангардисти Hollenthon и вникнете в съдържанието и концепцията му благодарение на думите на самия му създател - Martin Schirenc!

Ако очакващият ви вледеняващ разказ за Апокалипсиса и неговите Конници, за Ада и

Изкуството на умирането, за Разрушителя и загадката на сринатия със земята Вавилон не са ви достатъчни, узнайте нещо повече и за самите Hollenthon, за времето, последвало появата на главозамайващите им първи два албума "Donus Mundi" (1999) и "With Vilest of Worms to Dwell" (2001), за възраждането и окончателния (и явно пълен със скандали) грозен край на предвожданието от събеседника ни главорези Pungent Stench... и за възможността най-сетне да видим Hollenthon на живо в България!

Metal Katehizis: Здравей, Martin! Как си?

Martin: Идеално, благодаря! Зимата почти отмина и фестивалният сезон чука на вратата - е, как да не се чувствам добре?

Чудесно е, че Hollenthon отново се активизираха! Какво се случваше с проекта през последните 7-8 години, т. е. след издаването на "With Vilest of Worms to Dwell"?

Свирихме по фестивали и направихме европейско турне, но от края на 2004 г. групата бе "замразена". Впоследствие ми се наложи да търся нови попълнения за състава за участията ни на живо, тъй като старият ни басист и вторият китарист (съответно Mario Klausner и Werner Freinbichler - б. а.) вече нямаша достатъчно време. Отделно от това, събирането на Pungent Stench преди време също ме откъсна от работата ми с Hollenthon...

Ти самият с какво се занимаваше през тези години на затишие? Спомена за Pungent Stench...

Доста неща се случиха, сред които и краят на реюниъна на Pungent Stench и на брака ми... но не липсваха и положителни емоции - продуцирах записите на някои групи, изнесох доста концерти и като цяло се забавлявах!

Нещо ново около Kreuzweg Ost (индъстриъл проектът, основан от Martin и Silenius от Summoning в края на 90-те) и Mudbreed (метъл банда, създадена през 1997 г. и включваша в

състава си Martin и барабаниста Mike Groeger, впоследствие обединили сили в Hollenthon)?
Съществуват ли изобщо тези формирвания?

Kreuzweg Ost са си активни, макар и без мен - просто нямам време. Silenius обаче издаде втори албум ("Edelrost" [2005]; дебютът се появи през 2001 г. под името "Iron Avantgarde" - б. а.) и пише нов материал, доколкото ми е известно. Що се отнася до Mudbreed - групата вече я няма.

Да поговорим и за същинския повод за това интервю - наскоро излезлият трети албум на Hollenthon, "Opus Magnum". Разкажи ни нещо повече за създаването му.

През последните години бях нахвърлял някоя и друга идея, но основната част от материала бе сътворена през 2007 г., след края на Pungent Stench. И без това възнамерявах да запиша нов албум с Hollenthon след завършването на последния диск на Pungent Stench, който си остана неиздаден, а разпадането на групата само ускори този процес с няколко месеца.

Концептуален албум ли е "Opus Magnum"?

Донякъде. Най-общо казано, в песните става дума за човечеството и бесния ни стремеж да унищожим себе си и всичко заобикалящо ни. Албумът се получи доста социалнокритически, макар текстовете отново да са метафорични и нееднозначни. Този път Елена (става дума за вече бившата

съпруга на Martin, явяваща се и основен текстописец в Hollenthon - б. а.) прибягна до солидна доза библейски символизъм, което, от своя страна, оставя у слушателя впечатлението, че си има работа с албум с религиозна концепция. Това обаче не е така.

А как би описал музиката в "Opus Magnum"? В интервю, дадено от теб за българска медия през 2001 г., четем следното: "Бих казал, че свирим епичен метъл с нетипични за стила елементи. Дебютът ни "Donus Mundi" изобилстваше от етно-влияния, докато в "With Vilest of Worms to Dwell" преобладават заемките от класиката." Какво е положението този път?

Като цяло - същото. Нищо не се е променило кой знае колко. Продължаваме да работим с класически и етно-елементи и да ги комбинираме с екстремн метъл. В "Opus Magnum" може би има известен превес на китарите, както и осезаемо навлизане на средновековни мотиви. Благодарение на това албумът стана малко по-мрачен и тежък, но основата си е същата.

Кои групи и композитори ти оказаха влияние при писането на песните? В откриващата "On the Wings of a Dove" чуваме мотив от творчеството на Модест Мусоргски, "Misterium Babel" напомня на Dead Can Dance...

Е, да, влиянието на Мусоргски е явно, а и като цяло съм голям почитател на руските композитори. Като изключим това обаче, не бих могъл да посоча какво или кой ме е вдъхновил при писането на песните - просто композиторите и групите, дали отражение върху живота ми, а оттам и върху Hollenthon, са прекалено много. Истината е, че се опитвам да изключа от заобикалящата ме среда, да се отдам изцяло на Hollenthon и да оставя музиката просто да извира от съзнанието ми.

Би ли казал по няколко думи за всяка една от композициите в "Opus Magnum"?

"On the Wings of a Dove" ("На крилете на гълъб") разказва за войната, като в случая главен герой в повествованието е вторият Конник на Апокалипсиса. Става дума най-вече за факта, че желанието за мир често се използва само като повод за обявяване на война. Обръщаме внимание на това, колко жалко и безмозъчно действа човечеството в повечето подобни случаи. Заглавието на песента очевидно е доста цинично и акцентира върху идеята, че войната често се носи на крилете на гълъб на мира.

"To Fabled Lands" ("Към приказни земи") разказва за глада като бедствие, представено символично чрез третия Конник на Апокалипсиса. Първите строфи в песента са достатъчно ясни и директни и описват началото на края - етапът, в който едни тънат в охолство и разкош, докато други страдат от всевъзможни лишения. Ездачът стои на хълма и убива... а лешоядът, който се появява, също има известно цинично значение. За лешоядите в стария свят, т.е. Европа, Африка и Азия, дневната светлина е от първостепенно значение. Нашият екземпляр обаче е сляп и все още не знае, че съвсем скоро вече няма да е в състояние сам да си набавя храна. Що се отнася до гълъба, ролята му в песента се обуславя от факта, че древните египтяни асоциирали тази птица със звездите и съответно с душите на мъртъвците. В своята "Книга на мъртвите" те дори описват как човек може да се превърне в гълъб след смъртта си. Християнството, от своя страна, има толкова много общи черти и заемки от египетската митология и религия, че образът на гълъба ми се стори още по-удачен... На всичкото отгоре се е приемало, че гълъбите трябва да пеят в прослава на човечеството - една твърде тежка и несправедлива задача, ако ме питаш... В крайна сметка, представата за "приказните земи" почива на надеждата, че след смъртта ще се пренесем в един по-добър свят. Ако не друго, смъртта поне ще ни отърве от всички грижи...

"Son of Perdition" ("Разрушителят") описва началния етап от унищожаването на света от първия Конник на Апокалипсиса - в Библията го наричат ту чума, ту Антихрист - който тихо и потайно трови земята. Този "унищожител", този "носител на вечно проклятие" символизира човечеството, което допринася за унищожението си с безучастието и равнодушието си - констатация, важаща в особено голяма степен за съвременните ни политици и големите индустриални концерни, съсипващи околната среда и живота на хиляди нищо неподозиращи хора с алчността и печалбарството си. Един съвет от мен - гледайте документалния филм "Le Monde selon Monsanto" ("Светът според Monsanto") на френската журналистка Marie-Monique Robin. Там ще видите всичко, за което говорих току-що... (Американската корпорация за селскостопански биотехнологии "Monsanto" е сред най-големите производител на хербициди в света - б. а.)

"Ars Moriendi" ("Изкуството на умирането")... Щом сме стигнали дотук, няма как наблизко да не е четвъртият Конник. "Ars Moriendi" всъщност е заглавието на книга, написана от един монах в късното Средновековие и разясняваща как християните трябва да се подготвят за смъртта, за да си осигурят достъп до Рая. Самата песен е достатъчно ясна и директна, затова няма да се впускам в повече обяснения.

"Once We Were Kings" ("Някога бяхме крале") е своеобразна жалба. Започва с една от стихииите - огънят, чийто унищожителен потенциал му дава свойството и да пречиства. Мечтата, която избледнява преди да се осъществи ("the dream that fades before it soars"), се отнася до копнежа на хората по един по-добър свят. Човечеството обаче се проваля и не може да осъществи тази мечта, вследствие на което е принудено да премине през собствената си преизподня, представена в песента като Ада на Данте. Разбира се, трябва да има и обяснение за претърпяното от хората крушение. Най-добрият избор в случая биха били християнските смъртни грехове, тъй като организираната религия често играе важна роля в световните конфликти, но същевременно дава и отчасти мъдри съвети при разрешаването им.

"Of Splendid Worlds" ("За великолепни светове") трябва да ни напомни за истински важните неща в живота, тъй като когато всичко е унищожено, вече няма връщане назад. Тогава баналните дреболии, на които сме отдавали толкова голямо значение някога, внезапно губят смисъла си.

"Dying Embers" ("Гаснещи въглени") - това сме ние. И в тази песен се прибягва до надграждане на библейски лайтмотиви, например седемте съда с напасти, изсипвани от ангелите върху земята. Ако човечеството не обърне внимание на предупрежденията, цивилизацията ни ще страда още повече.

"Misterium Babel" ("Загадката на Вавилон") разказва за разрушаването на Вавилон и на изключително напредналата за времето си блискоизточна култура вследствие на религиозен фанатизъм, от една страна, и за повторението на този катаклизъм в наши дни - самоунищожението на съвременното ни общество заради липса на морал, материализъм и алчност. И тази песен е пълна с библейска символика. Вавилон, например, е представен в Библията като блудница. Преди разрушаването на града един ангел предупреждава за предстоящата трагедия. Накрая обаче се появява "Звярът", който преди това си е свършил добре работата с подстрекателства, и заличава града от лицето на земята. Някогашните привърженици и съюзници на Вавилон, представени в Библията едва ли не като обграждащи цялото поселище животворни извори, внезапно се дистанцират от страх да не ги застигне същата участ. Тези страхливци са винаги на линия, когато става дума за собственото им удобство и благополучие, стига да не се налага да поемат каквато и да било отговорност. Подобно поведение се наблюдава толкова често и в наши дни, че просто нямаше как да не напиша нещо по темата.

"The Bazaar" ("Чаршията") на The Tea Party е бонус в специалното издание на "Opus Magnum". Това е първата кавър версия, записана от Hollenthon. Опитвам се да придам ново звучене на оригинала и... просто отдавам почит на тази великолепна канадска група.

Благодаря ти! Не съм се сблъсквал с по-подробно и интересно описание на албум от години! Що се отнася до записите на песните, отново (както и за първите два диска) си разчитал на помощта на Elena за бекинг-вокалите и Mike Groeger (ударни), но този път си привлякъл и още двама музиканти - басиста Gregor Marboe и китариста Martin Arzberger. Би ли ги представил?

Gregor бе последният басист на Pungent Stench и след раздялата на групата бе логичният ми избор за Hollenthon. Що се отнася до Martin - не го познавах лично, но Gregor го препоръча, направихме няколко прослушвания и бързо стана ясно, че именно той ще е новият ни китарист.

Вече няколко пъти стана дума за Pungent Stench. Спомена нещо и за "неиздаден албум"...

Да, записахме албум, който е почти изцяло смесен, но се изпокарахме и разделихме с лоши чувства, а с Alex Wank (ударни; познат и като Rector Stench - б. а.) така и не успяхме да постигнем съгласие относно някои неща, така че въпросните песни вероятно никога няма да видят бял свят.

Жалко е, но просто нямам желание да продължавам да се разправам с този задник! Групата вече не съществува и едва ли ще се съживи отново някога... поне не и в този вид.

Жалко... В такъв случай, да загърбим миналото и да се концентрираме над по-актуални теми. Веднага се сецам за една - кога да очакваме Hollenthon в България?

В момента, в който някой ни покани! Най-сериозно заявявам, че имаме голямо желание да свирим при вас. Просто все още чакаме конкретно предложение...

А как изглежда реалното обозримо бъдеще на Hollenthon?

Вече композирам нови песни и се надявам да ги издам в края на лятото под формата на EP. Скоро след това би трябвало да е готов и следващият дългосвирещ албум на Hollenthon. Междувременно ще свирим на някои от големите фестивали, а през есента потегляме на европейско турне. Концертите вече се планират лека-полека и се надявам и България да попадне в тур-разписанието ни!

Посланието ти към читателите на "Metal Katehizis"?

Благодаря ви за предаността и търпението! Вече отново сме на линия и появата на следващия ни албум със сигурност няма да отнеме още 7 години!

Последни думи...?

Надявам се да ги изрека на смъртния ми одър след дълго, дълго време!

